

El llenguatge L'avantguarda

19/V/1979

Es ben sabut, i s'ha comentat diverses vegades, que en català coexisteixen els prefixos avant i ante amb una mateixa significació: denoten anterioritat quant al temps o a la posició. Així, amb el primer hem format mots com avantpassat o avantport i amb el segon tenim —més nombrosos— antesala, antevigília o antemeridià. Res, sinó la coneixença concreta de cada mot, no permet de saber quin n'és el primer component i qualsevol vacil·lació —o, dit altrament, el lògic afany de no cometre cap errada— s'ha de resoldre amb la consulta al diccionari.

Si més no, però, es fàcil de retenir que no s'han de rebutjar sistemàticament els mots composts formats amb el prefix ante com si es tractés d'un element formatiu exclusiu del castellà (és, en realitat, un element llatinitzant que trobem també a les altres llengües romàniques), ni s'han de desfigurar els mots formats amb el prefix avant o que s'hi relacionen intimament. Efectivament, en una mateixa publicació on sorprenem l'ús del verb «avantposar» trobem la forma «vanguardia» —potser objecte d'una mala transcripció gràfica, ja que figura en unes declaracions segurament orals—. I, encara, al mateix temps, llegim en un altre lloc la forma «vanguàrdia», també errònia, i més usual.

D'una banda, doncs, cal rebutjar tot escrúpol en l'ús d'un verb com anteposar. Qui escriu «avantposar», ¿escriu també «avantposició» en lloc de anteposició i fins i tot «avantcedir» i «avantcessor» en lloc de antecedir i antecessor? Anàlogament, antepenúltim, antesignatura (o antefirma) antevigília etc. no han de desvetllar cap mena de recel.

De l'altra, cal mirar de no desfigurar un mot com avantguarda format amb l'element prefixat avant —aquest cop sí— i el substantiu guarda que en principi pertany a la terminologia militar, i els derivats del qual, avantguardisme i avantguardista usen constantment els teòrics de l'art i de les idees estètiques. La forma del castellà que hi correspon es va obtenir amb els mateixos elements, però sofrí una evolució que dona «vanguardia». És un cas semblant a «ventaja» i avantatge: en la forma catalana observem la integritat del component avant que l'ha originada.

Albert Jane